

Zápis ze 6. Schůze Stálé komise pro sdělovací prostředky 30. září 1999

Schůzi zahájil její předseda Ivan Langer v 9.00 hodin.

Poslanec Petr Pleva požádal o vyřazení bodu 7 a bodu 8 z programu a jejich přeřazení na příští schůzi.

Poslanec Miloslav Kučera navrhl, aby k bodu 8 byla podána alespoň vstupní informace o stávající situaci.

Předseda SKSP Ivan Langer navrhl doplnění programu o bod "Návrh usnesení Stálé komise PS PČR pro sdělovací prostředky".

Jednomyslně bylo schváleno přeřazení bodu 7 na příští schůzi a zařazení nového bodu 4 za stávající bod 3.

1.

Výroční zpráva Rady České televize o činnosti ČT v roce 1998 - hospodaření a jeho výsledky, personální vývoj, výrobně technická základna

Předseda Rady ČT Jan Jiráček uvedl, že členové komise mají zprávu k dispozici. Jde o její druhou část, první část byla projednána na zasedání dne 17. března.

Předloženou zprávu doplnila úvodním slovem členka Rady ČT Alena Kinclová. Konstatovala mimo jiné, že ČT skončila hospodaření v r. 1998 s kladným výsledkem. Dále uvedla, že v souvislosti s nástupem nového vedení, které se ujalo prostřednictvím nově jmenovaného generálního ředitele funkcí 1. 4. 1998, bylo zadáno vypracování expertizy. Na základě odborných doporučení byla v ČT provedena řada změn a byla změněna organizační struktura ČT.

V průběhu roku 1998 se nepodařilo splnit plánované výnosy z koncesionářských poplatků, neboť došlo ke snížení počtu evidovaných příjemců. Je zřejmé, že je to způsobeno nejen neplátcí, ale i nepřesnou evidencí České pošty. V současné době má ČT za sebou významnou kampaň, která se týkala vymáhání koncesionářských poplatků. S pomocí nástrojů moderní efektivní kontroly došlo ke zdokonalení výkaznictví a ke sjednocení výkaznictví v rámci ČT.

ČT modernizuje personální politiku. Tento významný instrument Rada pokládá za velmi důležitý a důsledně trvá na tom, aby byla informována.

ČT podniká kroky k přechodu na digitální vysílání. Digitalizace ve sféře médií je nutným krokem a je logické, že i ČT musí tyto věci plánovat a realizovat. Je zřejmé, že veškerý rozvoj a nákup investic tohoto druhu pro tento typ vysílání je podmíněn finančními prostředky. Je nutné zajistit financování ČT zvýšením koncesionářských poplatků. Rada dbá na to, aby ČT využívala maximálně efektivně svěšené prostředky.

Předloženou zprávu dále doplnil úvodním slovem člen Rady ČT Juraj Podkonický. Řekl, že ČT se stejně jako v předchozích letech potýkala se třemi základními problémy, které se týkaly personální oblasti:

- valnou většinu zaměstnanců ČT tvořili lidé z bývalé Československé televize, kteří si s sebou přinesli stereotypy, které bylo třeba personální politikou změnit;
- ČT působila stejně jako v předchozích letech jako školicí středisko pro mladé talentované lidi, kteří však po získání zkušeností odcházeli do komerční sféry;
- přes razantní snižování počtu pracovníků není dosud organizační struktura ČT neoptimálnější a neefektivnější.

Nové vedení, které nastoupilo 1. 4. 1998, si stanovilo tři hlavní cíle:

- a) zbavit se stereotypů v práci managementu;
- b) změnit styl personální práce, zlepšit loajalitu zaměstnanců, dát zaměstnancům jasnou perspektivu
- c) racionalizovat organizační strukturu.

Nejvýznamnějším faktem v oblasti personální politiky v loňském roce bylo zřízení útvaru lidských zdrojů, ke kterému došlo od 1. 8. 1998.

Dále řekl, že Česká televize prosazovala v personální politice to, že na všechna volná místa vyhlásila výběrová řízení. Z hlediska budoucnosti spolupracovala s uměleckými technickými školami a nezapomínala ani na dialog s odbory a zavedla interní vzdělávání. Připomněl, že společenská funkce ČT se nenaplnuje pouze posláním, které je stanoveno v zákoně, ale i rozvíjením jedinečných profesí, které nelze jinde uplatnit. Za rok 1998 se snížila zaměstnanost ČT o 77 osob a ke konci roku 1998 bylo v ČT zaměstnáno celkem 3075 lidí. Věkovou strukturu ČT převážně tvoří zaměstnanci ve věku od 30 do 39 let, je to kolem 22 %, mladších, tedy od 25 do 29 je 19 % a 50 až 54 let asi 18 %. Z toho vyplývá, že ČT je neustále atraktivním zaměstnavatelem pro mladé a perspektivní pracovníky.

Zpravodaj komise poslanec Petr Bendl řekl, že ČT hospodařila v loňském roce se 4 miliardami 637 miliony 334 tisíci korunami, přičemž předpoklad byl 4 miliardy 463 miliony 214 tisíc korun. Rozpočet naplněn nebyl také proto, že je zde jakýsi výběr poplatků, které provádí Česká pošta a který není rozumný. Česká pošta nedělá maximum pro to, aby poplatky vybírány byly.

Ve vysílání reklamy teleshoppingu byla ČT v roce 1998 úspěšnější zhruba o 12 %, ale toto číslo zkresluje skutečnost, že se zvedl počet hodin vysílání o 505, takže se zvedl i prostor pro reklamní čas, a také se udála některá sportovní klání, která zvýšila sledovanost ČT. Domnívá se, že by předkladatel měl vysvětlit, proč nebyly rozpočtovány některé položky, jako např. mzdové a sociální náklady, honoráře fyzickým a právnickým osobám atd.

Dále řekl, že Rada ČT ve zprávě hodnotí hospodářský výsledek jako vyvážený, který v předpokladech nebyl. Je to do jisté míry zkresleno skutečností, že došlo k prodeji nemovitostí Českou televizí v hodnotě zhruba 221 milionů korun. Pan Petr Bendl si myslí, že rozpis investic ve zprávě je málo konkrétní. Chce vědět, kdo investice provádí a v jakém objemu. Bylo by dobré, aby to byly investice všechny nad 1 milion korun. Má zato, že zákon o veřejných zakázkách by se měl ČT týkat, protože jde o finanční prostředky veřejné.

Dále řekl, že Rada ČT se ve své zprávě zmiňuje naprosto nedostatečně o majetkových účastech ČT. Ve zprávě je nedostatečně zdůvodněn vzestup pohledávek ČT. Měli by zde být vyjmenováni největší dlužníci a mělo by být Radou konstatováno, jak je v záležitosti pohledávek postupováno. Nelíbí se mu skutečnost, že ČT vybrala finanční prostředky na charitu a není zde uvedeno, kam finanční prostředky šly.

Pokud se týká části hospodaření, kde Rada ČT uvádí, že se věnovala strategii investic a byly sepsány dlouhodobé strategické smlouvy, pak by mělo být ve zprávě uvedeno, jací jsou to strategičtí partneři a v jakých objemech byly sepsány a na jak dlouho.

Poslanec Petr Pleva hodnotil zprávu jako velmi nedostatečnou. Zpráva má dát obraz o hospodaření ČT. Jsou tu jen obecná čísla za ČT a obecné řeči, které nic neříkají. Jsou zde celkové příjmy a celkové náklady, ale bylo by dobré, jak to dělá Český rozhlas, rozepsat náklady a příjmy na jednotlivá příjmová střediska. Chtěl by vědět, jak jednotlivá střediska hospodaří. Řekl, že jsou ve zprávě náklady na pořady celkem, ale není to rozlišeno typově, dále je zde celkový počet zaměstnanců, ale není zde profesní struktura. Dozvídá se to jen z kapitoly o školeních. Dospěl k názoru, že ČT je zřejmě strojírenský podnik, protože tu jsou jeřábci, svářeči, řezači motorovou pilou atd. ČT už nemá moc velké rezervy ve snižování pracovních sil a přitom to byly spory s panem Mathém, že tehdy velké propouštění v ČT bylo uděláno především tím, že byli propouštěni tvůrčí pracovníci, kteří sice v ČT zůstávají, ale jsou to jen externí pracovníci. Chtěl by tedy vědět, jak se to dál vyvíjí. Ze zprávy se doví, co ČT všechno nakoupila za techniku, jak se s ní hospodaří, ale nedozví se, jestli na nákup nové techniky za mnoho milionů korun bylo vypisováno nějaké výběrové řízení, jak byly tyto věci vybírány.

Místopředsedkyně Rady ČT Alena Kinclová reagovala na povšechné dotazy poslanců Plevy a Bendla. Plán investic, který je svým charakterem opět dlouhodobá záležitost, je v případě roku 1998 navazující na rok 1997. Ze zprávy jasně vyplývá, že vedení ČT předchází plán z roku 1997 a posléze skutečnost redukovalo o velmi významné částky. V rámci roku 1997 byly investice plánovány s dopadem na rok 1998, ale stávající vedení ČT nemohlo vůbec realizovat tyto záležitosti vzhledem k jejich finanční náročnosti.

Co se týče obchodních a strategických partnerů ČT, domnívá se, že je to záležitost smluvní a je na vedení, aby podrobnější informaci sdělilo. Rada ČT tato fakta uvádí ve výroční zprávě právě z toho důvodu, že jde o určité výhodné spojení v intencích dlouhodobých kontraktů atd. Jde

především o to, že ČT navázala spolupráci především s českými subjekty, které v tomto ohledu nabídly a deklarovaly zájem dlouhodobě za výhodných podmínek s ČT spolupracovat. Jde o záležitosti, které se týkají vybavení ČT.

Co se týče záležitosti majetkové účasti ČT, řekla, že tato záležitost je podrobně rozebrána ve zprávě Rady za rok 1997.

Pokud jde o charitativní aktivity ČT a o to, jak byly prostředky a kde skončily, upozornila, že ČT žádné finanční prostředky nevybírala a nevybírám. Jestli, tak jde o jistou akci, která v tomto ohledu je prostřednictvím ČT realizována. Jde o poměrně komplikovanou záležitost.

Člen Rady ČT Juraj Podkonický se domnívá, že by bylo dobré do výroční zprávy doplnit tabulku o jednotlivých profesích, které se v České televizi vyskytují.

Generální ředitel ČT Jakub Puchalský poté reagoval na některé poznámky a doporučení zpravodaje. Souhlasil, že ČT je subjektem, který v podstatě ze tří čtvrtin hospodář s finančními prostředky získávanými na základě výběru televizního poplatku, a proto je ušetřena obecně ekonomických tlaků, které dopadají na komerční a soukromé objekty. Na druhé straně více než dvě třetiny nákladů jsou náklady, které sama ČT ovlivňovat nemůže.

Pokud jde o vzrůst poplatků v roce 1997 a 1998, ČT byla za posledních několik let v nejlépeší situaci. Je však zjevné, že s každým nominálním nárůstem televizního poplatku se velmi významně zvyšuje progresse úbytku platíků těchto poplatků. V roce 1998 tak přišla ČT o více než 50 tisíc poplatníků. Letos jsou prognózy mnohem závažnější. Do budoucnosti by proto stálo za úvahu změnit mechanismus navyšování poplatku, tak aby český koncesionář byl zatěžován méně dramatickými skoky v navyšování. Souvisí to i s podobou současného zákona o výběru rozhlasového a televizního poplatku.

Zdůraznil, že je povinností vedení ČT uvažovat nejen v intencích jednoho roku, ale dlouhodobě. Byla provedena řada racionalizačních opatření jak ve vztahu k zaměstnancům, k smlouvám zásadního charakteru apod. Na druhé straně ČT zároveň hledá všechny možnosti, jak co nejlépe vyrábět televizní program. V loňském roce se výrazně zvýšil objem prostředků, které byly investovány do předvýroby, především na dramatickou a dokumentární předvýrobu na letošní a příští rok.

Počet výběrových řízení se navýšil. ČT považovala za samozřejmé vypisovat výběrová řízení.

Pokud jde o společnost ČT Invest, o její likvidaci bylo rozhodnuto již před nástupem pana Puchalského do funkce, protože ČT se domnívá, že takováto společnost je pro veřejnoprávní televizi nadbytečná.

Předseda Rady ČT Jan Jiráek k záležitosti ČT Invest řekl, že Rada za podpory stálé komise se snažila v minulém období tlačit na minulé vedení ČT, aby k likvidaci došlo.

Poslanci P. Plevovi řekl, že ve zprávě jsou tak masivní přílohy, aby bylo zřejmé, z čeho se dochází k jednotlivým závěrům.

Poslankyně Miroslava Němcová zdůraznila, že ve zprávě má komise dostat zcela zřetelnou, jasnou a průhlednou informaci, aby mohla posoudit, zda informace odpovídá jejím představám o vedení veřejnoprávní instituce. V úvodu však Rada přiznává, že může dojít k tomu, že nemá přehled o tom, jak se skutečně efektivně ekonomicky tato instituce chová. Nemá ani představu, jakým způsobem chce docílit toho, aby došlo k optimálnější situaci, než jakou charakterizuje. Paní poslankyně chtěla slyšet konkrétní názor, jaké představy Rada má.

Poslanec Miloslav Kučera řekl, že lituje, že neprošel v minulém období návrh poslance Plevy na rozbití monopolu České pošty při vybírání koncesionářských poplatků, k čemuž je třeba se vrátit.

Dále konstatoval, že při navýšování koncesionářských poplatků bylo řečeno, že toto navýšení je plánováno tak, aby pro ČT pomohlo vytvořit finanční zázemí na nejméně tři až pět let dopředu nikoli v tom smyslu, že tímto skokovým navýšením si vyřeší ČT problém pro rok 1998 a nanejvýš 1999, pak se bude navýšovat znovu. Proto se předpokládalo, že se tím vytvoří "ekonomický polštář", který umožní ČT stabilnější investování. Jestliže vedení televize prohospodařilo tuto šanci, pak nebude řešením opět navýšení.

Není vždy nejefektivnější řešení zrušit zaměstnanecká místa. V první chvíli se ušetří mzdové náklady, ale vzápětí je třeba na to objednat podstatně dražší externisty. Je proto otázka, zda ČT udělala dobrý krok.

Předseda SKSP Ivan Langer zdůraznil, že Rada, která ze zákona uplatňuje právo na kontrolu ČT, je volena parlamentem, tedy zástupci lidu. Tím má veřejnost možnost kontroly. Proto také komise klade důraz na detailní zprávu, aby se minimalizovaly pochybnosti, které se mohou objevit.

Komise by měla dostat také přehled a seznam poradenských firem, se kterými ČT pracuje, témata zadání práce a objem prostředků, které jsou za takovou činnost vypláceny. Jestliže si Rada ČT vytkla za cíl racionalizovat organizační strukturu, komise by měla mít přehled, jaká organizační struktura je, proč byly změny učiněny, a vyhodnocení efektivity změn. Pokud bylo dalším úkolem v personální části zvýšení loajality, perspektivy pro zaměstnance a kvality zaměstnanců, bylo by vhodné vědět, jaká jsou kritéria při přijímání.

Poslankyně Kateřina Dostálová vyjádřila názor, že ve zprávě se potvrzuje, jak Rada myslí na budoucnost, v určitém tlaku na navýšení koncesionářských poplatků. S navýšením ale nesouhlasí, protože inflace roste minimálně, zastavila se deregulace energií, náklady na pracovní sílu se nezvyšují atd.

Dále uvedla, že zaznamenala, že dochází k určitým tlakům a nátlakům na Radu. Nejde však o omezování svobody projevu, ale jde o to, že pouze poslanci rozhodují o tom, kolik občané za sledování ČT zaplatí. Poslanci mají proto mandát a právo se tázat, jak se s penězi koncesionářů nakládá.

Na závěr se zeptala pana předsedy Rady J. Jiráka, zda by mohl být zveřejněn projekt, na základě kterého byl ve výběrovém řízení generálním ředitelem ČT zvolen pan Puchalský.

Poslanec Petr Bendl znovu zdůraznil, že stoupají pohledávky po lhůtě splatnosti, na což nebylo reagováno. Není důvod, proč by ČT neměla zveřejnit své strategické partnery a objem prostředků, o který v této záležitosti jde.

Pan poslanec by chtěl vědět, kam šly prostředky z charitativních účtů. Jestliže to nebyly účty ČT, mělo to být ve zprávě uvedeno.

Na závěr se zeptal, zda hospodářský výsledek z roku 1997 byl zapojen do rozpočtu na rok 1998.

Poslanec Petr Pleva řekl, že k navýšení poplatků je třeba znát hospodaření ČT, což zpráva neobjasňuje.

Zpravodaj poslanec Petr Bendl poté přednesl návrh usnesení:

Stálá komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky žádá Radu České televize o doplnění druhé části zprávy, a to:

1. *seznam sesmluvněných strategických partnerů České televize, dobu spolupráce a objem sesmluvněných finančních závazků,*
2. *seznam dodavatelů sesmluvněných dodávek pro ČT včetně investic poradenských firem s popisem průběhu výběrového řízení nad 1 milion korun,*
3. *seznam subjektů mající vůči ČT závazky po lhůtě splatnosti, rozbor důvodů, proč vznikly, a přijaté závěry,*
4. *finanční zhodnocení účasti České televize ve společnostech, v nichž má ČT podíl, s jejich zdůvodněním.*

Poslanec Josef Ježek řekl, že zpráva zahrnuje mnohá slova a frázemi, ale chybí tam to podstatné. Ze zprávy je znát jakési sebeuspokojení, snaha snížit práci ČT za minulé období a preferovat stávající stav.

Předseda Rady ČT Jan Jiráček reagoval na některé připomínky. Co se týče externích a interních nákladů, rada se snažila přimět vedení ČT, aby přešlo na „jednotnou měnu“. To se nepodařilo a rada pouze deklaruje, že na tom bude dále pracovat.

Ke zvyšování poplatků předseda rady řekl, že jde především o otevření diskuse na toto téma. Je nutné vytrvale tlačit ČT k maximální efektivnosti a zároveň si uvědomit, že v budoucnu musí dojít k technologické proměně, která s sebou přinese větší nároky. K tomu je třeba zahájit diskusi. Úměra mezi stoupajícími poplatky a klesajícím počtem diváků souvisí s monopolem České pošty.

Pokud jde o snižování počtu pracovníků, důsledky se projeví především v roce 1999, bude to v příští zprávě.

Připomínku k nákupu služeb nekomentoval, protože se to projevuje v návrhu usnesení a bude to předmětem další práce rady.

Předmětem zprávy za rok 1999 bude i rozbor organizačních změn. Při těchto změnách jde mj. o hledání optimální odpovědnosti a rozhodovacích pravomocí. Co se týče vyhodnocení pohybu pracovníků, jde o vítanou připomínku. Dobré by bylo rozšíření o vyhodnocení perspektiv jednotlivých pracovníků uvnitř instituce.

K otázkám poslankyně Dostálové: Rada vyvíjí tlak na zvyšování efektivnosti a snaží se kontrolovat, jak se nakládá s prostředky a jaký má televize mechanismus kontroly. Teze generálního ředitele budou předloženy radě na nejbližší zasedání, není možné v tuto chvíli jinak reagovat.

Na další připomínky reagovala členka Rady ČT Alena Kinclová. Co se týče počtu pohledávek po lhůtě splatnosti, tyto záležitosti byly řešeny prostřednictvím dodatku, který rada vypracovala ke zprávě za rok 1997. Pokud jde o strategické partnery smluvně vázané k ČT, rada preferuje otevřenost, má zájem mít tento režim odkrytý, ale zdůraznila, že je potřeba mít písemný souhlas.

Co se týče majetkových účastí ČT a zdůvodnění, proč došlo k ukončení činnosti, která měla výsledek v likvidaci těchto objektů, to vše je možné dát k dispozici.

Předseda SKSP Ivan Langer podotkl, že si komise může vyžádat informace týkající se souhlasu partnerů se zveřejněním smluvních podmínek.

Generální ředitel ČT Jakub Puchalský řekl ke strategickým partnerům, že vedení televize se snažilo o větší výhodnost pro ČT při uzavírání smluv. Není nejmenší problém všechno odkrýt.

K poznámce posl. M. Kučery, že vedení ČT nemyslí na budoucnost, řekl, že naopak myslí. Připravuje se třetí rozpočtový rok se stávající výší poplatků a existuje opět ambiciózní vysílací schéma. Počítá se s tím, že ČT zvládne tento rok se stávajícími finančními prostředky. Jde o dlouhodobější snahu.

Úměra mezi výší poplatků a nižším počtem platících má být pokusem generálního ředitele upozornit na jistou výhodnost pomalejšího, nicméně pravidelnějšího zvyšování televizního poplatků formou nějakého ekonomického indexu.

Co se týče najímání nebo zaměstnávání některých profesí, na konci roku bude provedena analýza, která bude předložena Radě ČT.

Uvedl, že nebude žádný problém předložit záležitosti týkající se výběrových řízení. Co se týče interních a externích nákladů, diskuse se v televizi vede už delší dobu. Zásadní změna je dlouhodobá záležitost. Tyto náklady mají svá specifika, vedení ČT se snaží obě tyto měny co nejvíce sblížit, aby vypovídaly o skutečných nákladech. Neztotožnil se zcela s tvrzením obsaženým ve výroční zprávě, že tento typ účetnictví může vést k nezřetelnému sledování nákladů.

Souhlasil s posl. P. Plevou. Vedení ČT je připraveno před další fází diskuse o zvýšení poplatku vypracovat detailní analýzu svého hospodaření a potřeb.

Na další otázky reagoval ekonomický ředitel ČT Michael Kralert. Upozornil, že interní náklady a externí výnosy jsou účetní terminus technicus. ČT objektivně musí dodržovat oba účetní standardy.

Uvedl, že dochází k poklesu pohledávek z obchodního styku. U pohledávek po lhůtě splatnosti došlo k mírnému, nikoli však dramatickému nárůstu. ČT je velmi podrobně mapuje, zabývá se jimi komise. Poznamenal, že

ČT měla téměř nulové závazky po lhůtě splatnosti, platební morálka v roce 1998 byla skutečně příkladná.

K hospodářskému výsledku roku 1997 a jeho započítání do rozpočtu konstatoval, že tento výsledek je veden jako nerozdělený hospodářský výsledek minulých období. Z těchto zdrojů se vytvářel rezervní fond a část přešla do základního jmění ČT, nikoli tedy do rozpočtu. Do cash-flow ano.

Charitativní účty jsou účty ČT, která byla jejich správou pověřena Ministerstvem financí. Prostředky ze sbírek byly distribuovány těm, kterým byly určeny.

Předseda Rady ČT Jan Jiráček vyjádřil politování, že někteří vidí ve zprávě jakési sebeuspokojení. Zdůraznil, že v žádném případě nejde o snížení dosavadního působení ČT, ale jde o lopotnou snahu využít vzniklé situace k tomu, aby bylo možné dosavadní působení pojmenovat vzhledem k „historické perspektivě“. Zřejmě se to nepodařilo.

Předseda SKSP Ivan Langer řekl, že v úkolech postrádá poznámku o nižším rozpočtování přímo z koncesionářských poplatků, než by odpovídalo zvýšení o 25 Kč za toto období.

Poslanec Petr Pleva navrhl doplnit usnesení o další tři body, a to:

1. *o organizační strukturu ČT a podrobnou profesní strukturu;*
2. *o podrobný rozpis nákladů na jednotlivá střediska*
3. *o náklady na jednotlivé typy pořadů včetně srovnání nákladů externích a interních.*

Poslanec Petr Bendl vyjádřil přesvědčení, že ČT nebude sepsovat na smlouvy se strategickými partnery dodatky o nezveřejnění smlouvy, protože ČT je veřejná instituce. Poté četl po bodech návrh na usnesení a navrhl hlasovat o každém bodu zvlášť.

„Stálá komise pro sdělovací prostředky Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR žádá Radu ČT o doplnění druhé části zprávy v termínu do konce listopadu, a to o:

1. seznam sesmluvněných strategických partnerů ČT, dobu spolupráce a objem sesmluvněných finančních závazků.“

Ředitel pro strategický rozvoj ČT Dušan Chmelíček podotkl, že by tam měl být zohledněn souhlas smluvních partnerů.

Předseda SKSP Ivan Langer řekl, že na to už bylo upozorněno. Překvapující je, že ve smlouvách takovéto ustanovení zatím vůbec není. Sám neví, jak to upřesnit a požádal, aby to bylo bráno jako tlak na radu a vedení televize, aby udělaly maximum pro to, aby smlouvy byly takto sepsány.

Poslanec Miloslav Kučera se připojil k tomu, co řekl zpravodaj. Veřejná instituce a veřejné peníze jsou veřejné informace. Pokud tady existuje dohoda, nechť v tomto případě ČT sdělí, že ten a ten partner odmítl tuto informaci podat.

Předseda SKSP Ivan Langer doplnil s tím, že v případě, že k tomu nebude dán souhlas, bude smluvní vztah popsán s dodatkem, že smluvní partner nedal souhlas se zveřejněním.

První bod usnesení byl jednomyslně schválen.

Poslanec Petr Bendl přečetl další část návrhu usnesení:

2. seznam dodavatelů sesmluvněných dodávek pro Českou televizi včetně investic a poradenských firem s popisem průběhu výběrového řízení.

Druhý bod usnesení byl jednomyslně schválen.

3. seznam subjektů mající vůči České televizi závazky po lhůtě splatnosti, rozbor důvodů, proč vznikly a přijaté závěry.

Třetí bod usnesení byl jednomyslně schválen.

4. finanční zhodnocení účasti České televize ve společnostech, v nichž má Česká televize podíl, s jejich zdůvodněním.

Čtvrtý bod usnesení byl jednomyslně schválen.

5. organizační strukturu České televize a podrobnou profesní strukturu

6. podrobný rozpis nákladů na jednotlivá střediska

7. náklady na jednotlivé typy pořadů včetně srovnání nákladů externích a interních.

Všechny body byly jednomyslně schváleny.

Dále bylo odhlasováno stažení bodů 2 a 3 z pořadu jednání komise, protože nebyly včas k dispozici písemné podklady. Uvedené body budou zařazeny na příští jednání.

4.

Návrh usnesení Stálé komise PS PČR pro sdělovací prostředky

Předseda SKSP Ivan Langer vysvětlil důvody zařazení tohoto bodu na jednání komise. Parlament by měl mít možnost vyslechnout zástupce ČT a říci svůj vlastní názor. K zařazení tohoto bodu jej vedly i osobní důvody. Svůj nesouhlas s uvedením tohoto pořadu vyjádřil několikrát prostřednictvím sdělovacích prostředků. Obdobné stanovisko vzešlo od řady poslanců, od Konfederace politických vězňů atd. Připustil, že bylo-li záměrem České televize otevřít diskusi nad naší minulostí v souvislosti s 10. výročí listopadu 1989, lze nad ním vyslovit souhlas a podpořit jej. Dodal, že pochybuje o tom, zda takovýto deklarovaný záměr a toto zdůvodnění existovalo od prvopočátku a zda úmyslem České televize nebylo nejprve uvést tento seriál a díky vlně odporu, která se proti němu zvedla, byl doplněn o dokument event. televizní besedu. Tvrdil, že uchopení tohoto záměru je podle něho velmi nepodařené a nešťastné.

Řekl, že Rada České televize je orgánem, který je odpovědný za to, co Česká televize vysílá a nabízí a ze své činnosti se odpovídá Poslanecké sněmovně. V této souvislosti neobstojí stanovisko pana předsedy Jiráka, že Česká televize je nezávislou institucí, do které nikdo nesmí zasahovat. Komise a Poslanecká sněmovna jsou institucí, které mají právo a povinnost o těchto věcech hovořit, aniž by se jednalo o politický nátlak. Ze zákona neexistuje možnost pro Poslaneckou sněmovnu přímo ovlivňovat vedení ČT. Partnerem poslanců je Rada ČT. Je na Radě ČT a možná i na generálním řediteli, aby zdůvodnili své stanovisko a svoji nečinnost. Rada zůstala nečinná a směrem k České televizi a k jejímu vedení nekonala žádnou aktivitu.

Jako první se v otevřené rozpravě ujal slova předseda Rady ČT Jan Jiráka. Sdělil, že diskuse k tomuto tématu zaznamenala v posledních týdnech velmi kvalitativní posun. Dnes všichni oddělují záměr, s kterým ČT k tomuto projektu přistupovala a jeho případné naplnění. Do značné míry diskuse otevřela otázku nezávislosti a na druhé straně odpovědnosti veřejnoprávních médií. Formulace kontrola tvorby a vysílání znamená to, co ČT udělala a nikoliv to, co udělat má. Kontrolují činnost, kterou ČT vyvinula. Rada by neměla určovat směry a bezprostřední vývoj fungování ČT. Je zřejmé a nepochybné, že případ projektu 30 návratů a zvláště do něj zapojeného seriálu 30 případů majora Zemana je věc, kterou nemůže Rada ČT přehlížet a také ji nepřehlíží. Odmítl formulaci týkající se nečinnosti Rady. Rada se od oznámení projektu celou záležitostí výrazně zabývá. Došla ke konstatování, že uvnitř Rady jsou názory velmi nejednotné. Tyto názory jsou k dispozici již přes půl roku. Není to otázka nečinnosti, ale možností, které Rada má a které jí zákon dává. Rada ČT na svém zasedání se situací zabývala a došla k závěru, že eticky přijatelné ve vztahu k ČT je zabývat se projektem a jeho úspěšností a jeho nedostatky po uplynutí nějaké části od vysílání. Rada se bude zvládnutím celého projektu zabývat ještě v jeho průběhu.

Člen Rady ČT Jiří Zajíc potvrdil, že od počátku se jednalo o zmiňovaný záměr. Rada o tom jednalo pouze jako o kompletním záměru a výsledkem bylo hlasování v poměru 6 : 3 ve prospěch projektu. Odmítl vyjádření, že Rada jen blahosklonně přihlížela a nic nečinila. Ti, kteří hlasovali pro uskutečnění projektu, sledují ohlasy na jeho uvedení. Rada ve svém posledním usnesení přijala úkol po jedné třetině realizace projektu tento projekt zhodnotit. Je to projekt riskantní, ale nese naději, že ti, kteří byli minulým režimem poškozování a jejichž odkaz nebyl dostatečně zhodnocen, budou tady ukázáni ve světle, které jim pomůže.

Poslanec Petr Pleva vyjádřil své rozpaky nad tím, že kolega Zajíc z křesťanské redakce Českého rozhlasu označuje projekt, kde je glorifikován estébák a jeho praktiky, za ten správný a hodnotný.

Konstatoval, že podle čísel uváděných v tisku, sledovanost pořadu i následného dokumentu klesá. Úroveň besedy označil za strašidelnou. Upozornil na nekorektnost ČT při uvádění čísel, kdy porovnává počet diváků sledujících konkrétní pořad s počtem zapnutých televizorů.

Nesdílí výklad zákona, který provedla Rada, pokud jde o možnost zasahovat následně nebo dopředu. V zákoně je napsáno, že Poslanecká sněmovna může Radu odvolat, pokud svým usnesením opakovaně konstatuje, že ČT porušuje zákon. Znamená to, že Rada musí sledovat dodržování zákona Českou televizí nejen ex post, ale i dopředu. Jako nepochopení funkce Rady ČT jako veřejné kontroly nad veřejným sdělovacím prostředkem chápe konstatování, že hodnocení může být až obsahem zprávy Rady.

Poslanec Vladimír Mlynář se ztotožnil s názory kolegů Langer a Plevy. Patří k odpůrcům vysílání projektu. Rada by se měla vyjadřovat i v průběhu realizace projektu. Ve vystoupení pana Jiráka zaznamenal posun v názorech, proto se vyjádří až k usnesení.

Poslankyně Kateřina Dostálová se vyjádřila k dramaturgii čtvrté večerů. Přístup k debatám zhodnotila jako naprosto neprofesionální, např. pokud jde o volbu hostů druhé debaty. Došlo k znevážení celé diskuse. Vyjádřila silné znepokojení nad tím, jak velkou možnost propagace dostávají myšlenky komunismu na veřejnoprávní ČT, což ilustrovala nejen uvedením seriálu o majoru Zemanovi, ale i debatou V pravé poledne (moderátor Prorok, vyjádření posl. Filipa) nebo v pořadu Na hraně (hodinový prostor poslanci Exnerovi).

Poslankyně Miroslava Němcová nebyla od začátku příznivcem vysílání projektu. Doufala, že následná beseda upřesní pohled na historii té doby. Přijala jako pozitivní vyjádření člena Rady ČT, že od začátku byl projekt pojmán jako celek s upřesňující besedou. Zneklidňuje ji výběr hostů a průběh besed. Naopak pochválila realizaci projektu Bigbít. Podle ní selhala jak dramaturgie ČT, tak Rada ČT. Slova o riziku považuje za falešná, slova o nátlaku považuje na místě, protože bylo potlačeno právo mnoha lidí.

Poslanec Miloslav Kučera od začátku se k záměru ČT k projektu vyjadřoval. Není si jist slovy pana radního Zajíce, že původní záměr byl takový, jak je nyní předkládán. Kritizoval nevyváženost kvality dokumentu a kvality seriálu, délku trvání, trapnou a diletantskou úroveň besed.

Odmítl vyjádření předsedy Rady pana Jiráka, že Rada se nechce, nemůže a nebude vyjadřovat k záměru, nýbrž až ex post k tomu, co se stalo. Povinností Rady je věci předjímat a vyjadřovat se i k perspektívám.

Své vystoupení skončil slovy: Mám jediný výraz – stalo-li se toto v ČT, která je televizí veřejnoprávní, je to pro mne záležitostí opovrženímhodná.

Předseda SKSP Ivan Langer souhlasil s vyjádřením svých předčasných k základní koncepci pánů Jiráka a Zajíce, že Rada se vyjadřuje až ex post. Postoj Rady označil za alibistický. Upozornil na jiný postoj pana Zajíce ke klipu Lásky je láska.

Poslanec Jaromír Talíř se připojil k většině hodnocení svých kolegů. Položil otázku, zda se Rada zabývala dramaturgií či řazením vysílacích časů. Druhá otázka – zda Rada zvažovala, zda nebude porušen zákon

o ČT, případně o RTV, ale zda nebudou porušeny zákony o propagování určitých hnutí.

Člen Rady ČT Juraj Podkonický uvítal otázku poslance Talíře, zda se Rada zabývala právní argumentací. Zabývala, nechala si na podnět poslance Plevy vypracovat posudek Ústavu státu a práva ohledně hierarchie povinností ČT. Výsledkem bylo konstatování, že je to jen otázka hodnotová a legislativní, povinnosti nelze navzájem nadřazovat. Posudek je přílohou předloženého materiálu. Rada odpovídá za kontrolu plnění poslání ČT, které je uvedeno v § 2 zákona. Plnění všech povinností i podle jiných zákonů spadá do kompetence vedení ČT.

S paní místopředsedkyní Alenou Kinclovou zjistili, že vysíláním seriálu o majoru Zemanovi nebyly porušeny žádné zákony – Ústava ČR, Listina základních práv a svobod, zákon o protiprávnosti komunistického režimu, zákon o ČT a zákon o provozování RTV, ani žádný paragraf trestního zákona. Toto je názor Rady a jediným orgánem, který může říci, zda byl nebo nebyl porušen zákon, je v České republice soud.

Předseda Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Josef Josefík konstatoval, že Rada dospěla k závěru, že případ vysílání seriálu spadá do její kompetence jako regulátora. Tento záměr České televize kritizovala Rada již v počátcích na podzim minulého roku, kdy o tom byla informována. Veřejnost se začala na Radu obracet s obavami, že uvedením tohoto seriálu na obrazovce veřejnoprávní televize dojde k porušení zákona. Rada ještě před zahájením vysílání vyzvala vedení České televize k přehodnocení postoje, nicméně tento názor Rady nebyl akceptován.

Dále řekl, že odpověděli dalším dopisem, který neměl ještě charakter správního řízení, ale doporučení, kde byl podrobně nabízen způsob, jakým by se seriál dal vysílat tak, aby se nedostával do rozporu se zákonem o vysílání.

Rada v žádném případě nevystupuje jako cenzurní orgán, ale v současné době již shledala dostatek důvodů k zahájení řízení pro oznámení lhůty k nápravě v ČT pro porušování zákona o vysílání č. 468 z r. 1991. Rada zahájila správní řízení. Dalším krokem bude výzva k nařízení ústního jednání.

Poslanec Jiří Vlach řekl ke způsobu fungování Rady a její vazbě na ČT, že jde o velmi jemné hledání hranice mezi tím, aby Rada byla dostatečně informována, bavila se o základních koncepčních věcech a přitom nepřekračovala hranici, prostě aby neřídila televizi a nezacházela do detailů. V základních koncepčních věcech musí konat paralelně nebo dokonce dopředu.

Ke koncepci pořadu řekl, že je otázkou, proč se pořad vysílá ve 20 hodin, proč řazení není jiné a proč se nevysílá na ČT 2.

To, jaká se kolem tohoto pořadu rozjela mediální atmosféra, přispělo zřejmě k opačnému efektu. Primlouval se za to, aby lidé, kteří jsou zodpovědní za další prezentování tohoto pořadu, konali neprodleně.

Poslanec Karel Šplíchal řekl, že dramaturgie je tak nešťastná, že i další pořady jsou naprosto kontraproduktivní.

Přiklání se k tomu, aby tyto věci byly posuzovány objektivně a s chladnou hlavou. Široká diskuse prospěla propagaci celého seriálu.

Generální ředitel CET 21 Vladimír Železný uvedl, že komerční televize mají k tomuto seriálu přístup, ale nikdy neměly zájem jej vysílat. Vytrvalost, s jakou se ČT snažila prosadit tento seriál na obrazovku, je nepochopitelná a nepochopitelné je i dnešní zdůvodnění. Debaty a dokumentární pořady nemají žádnou šanci proti koncipovanému ucelenému seriálu. Slovo "projekt" je zástěrkou pro odvysílání ratingově úspěšného seriálu.

Člen RRTV Stanislav Milota poznamenal, že se ex post řeší problém, který má genezi jinde, a to je odvysílání filmu Král Šumavy. Už tehdy se mělo hovořit o tom, jak se může takový film vysílat ve veřejnoprávní televizi.

Člen Rady ČT František Schildberger řekl, že podle jeho názoru je důležité, že Rada ČT nemá k faktu uvedení seriálu žádné vyhraněné stanovisko. On sám je součástí menšiny v Radě ČT, která je zásadně proti uvedení. V Radě nedošlo k hlasování, ale Rada se rozhodla zveřejnit fakt, že její členové mají různé názory, a to už před několika měsíci. Jiná situace byla v případě filmu Král Šumavy, kdy se Rada většinou rozhodla, že se tímto tématem vůbec nebude zabývat.

Člen Rady ČT Jiří Zajíc poznamenal, že by bylo nedorozuměním tvrdit, že Rada se domnívá, že může zasahovat až následně. Tak nejednala ani v tomto případě ani v řadě dalších případů. K řadě věcí se Rada vyjadřuje předem.

Většina členů Rady neviděla v projektu "30 případů" krok, který poškodí českou veřejnost a ČT, což je zcela zásadní rozdíl proti situaci s videoklipem "Láska je láska". Ten se vysílal tři čtvrtě roku a poté se Rada společně s generálním ředitelem vyjádřily, že tento pořad i některé jiné nejsou vhodné pro ČT.

Rada ČT měla už řadu měsíců stanovisko, které nesměřovalo k tomu, aby na vedení ČT tlačilo směrem, že se tento projekt neuskuteční. Něco jiného je, že Rada ČT tlačila na vedení ČT, aby se uskutečnily ty věci, které byly s projektem spojeny. V ČT se vždy hovořilo o projektu a nikdy o odvysílání samotného seriálu. Něco jiného je, do jaké míry se tento záměr daří.

Nikdo zatím neví, jaký bude dopad na českou veřejnost. Není pravda, že předem je to zřejmé. Skutečná data o tom zatím nemá nikdo k dispozici. Většina členů Rady i vedení ČT jsou přesvědčeni, že dopad bude pozitivní, i když riziko tu je.

Předseda SKSP Ivan Langer uvedl, že zpracování tématu neodpovídá záměru, jak byl deklarován. Je nepochybné, že v právním státě o tom, zda byl nebo nebyl porušen zákon, rozhoduje soud. Ze zákona o ČT jasně vyplývá, že Rada ČT je odpovědná Poslanecké sněmovně a že Poslanecká sněmovna může nebo nemusí konstatovat, že ČT neplní poslání podle zákona o ČT.

Poté přednesl návrh usnesení:

Stálá komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky pro sdělovací prostředky doporučuje

Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR přijmout následující usnesení:

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky konstatuje, že Česká televize neplní své poslání, které je jí dáno § 2 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi.

Poslanec Jaromír Talíř se zeptal, zda po zkušenostech s odvysíláním dvou dílů nepřehodnotí Rada své stanovisko a nevrátí se k tomuto problému dříve než po odvysílání jedné třetiny.

Poslankyně Miroslava Němcová řekla, že si váží stanoviska Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, které je od samého začátku konsistentní. Ptala se, zda na základě reakcí ze všech sfér dokáží členové Rady ČT alespoň dílčím způsobem zhodnotit zamýšlený záměr. Dále se ptala, kolik činily náklady na výrobu seriálu Bigbít.

Generální ředitel CET 21 Vladimír Železný zdůraznil, že podstatná je cílová skupina, která má možnost se dívat na seriál a která má možnost se dívat na debatu. Děti a mládež se budou dívat na seriál a pak půjdou spát. Jedná se o ohrožení mravní výchovy dětí, a to je postižitelné našim mediálním zákonem. Tento aspekt by měl být rovněž prozkoumán.

Poslanec Vladimír Mlynář podal návrh usnesení:

1. Stálá komise PSP pro sdělovací prostředky konstatuje vážnou nespokojenost s prací Rady ČT. Komise konstatuje, že Rada ČT nedostatečně plní své poslání, dané jí zákonem zejména pokud jde o dohled nad vyvážeností a objektivností vysílání. Komise vyzývá Radu ČT, aby v této věci neprodleně zjednala nápravu.

2. Stálá komise PSP pro sdělovací prostředky pověřuje svého předsedu aby v souvislosti s vysíláním seriálu "Třicet případů majora Zemana" požádal o právní stanovisko ústavně právní výbor Parlamentu ČR a Ústav státu a práva.

Požádal, aby se o těchto dvou bodech návrhu hlasovalo odděleně.

Generální ředitel ČT Jakub Puchalský zdůraznil, že téma minulosti této země, jakkoliv nepříjemné a nepohodlné, je tématem, kterému se veřejnoprávní televize musí ve svém vysílání věnovat. ČT se pustila do projektu, který má paralelu v jiných postkomunistických zemích, nejde o projekt unikátní. Země, které prošly podobnou historickou zkušeností, se pouštějí do podobných projektů. ČT k tomuto projektu přistupovala velmi odpovědně. Argument, který dnes opakovaně zazněl, že vypracování dokumentů a diskusí bylo pouze jakýmsi dodatečným úsilím televize ospravedlnit vysílání seriálu, je naprosto nepravdivý. Pro takové tvrzení neexistuje jediný věcný relevantní údaj.

Domnívá se, že projekt „30 návratů“ už svými prvními díly a dobou, která mu předcházela, otevřel diskusi o minulosti této země, dal příležitost těm, kteří tuto minulost nějakým způsobem prožili, kteří nesou nějaké svědectví a na které tato společnost v posledních 10 letech nepřilíhla pamatovala.

Česká televize – a to byla nezbytná součást projektu – předkládá v rámci projektu „30 návratů“ jako přímou konfrontaci s normalizačním seriálem „30 případů majora Zemana“ autentická svědectví pamětníků tehdejších událostí, předkládá rekonstrukce tehdejších událostí atd.

Myslí si, že ČT je velmi korektní v prezentaci údajů o sledovanosti tohoto projektu.

Pan Hrnčíř uvedl, že projekt skládající se z 30 dílů a stopáže 39 minut má náklady 13 milionů 287 tisíc. Není pravda to, že rozpočet byl ve výši 16 milionů korun. Minutová náročnost na tento projekt je 11 tisíc 356 Kč.

Předseda SKSP Ivan Langer navrhl usnesení:

Stálá komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky pro sdělovací prostředky doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR přijmout následující usnesení:

- 1. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky konstatuje, že Česká televize neplní své poslání, které je jí dáno § 2 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi.***
- 2. Pověřuje svého předsedu předložením tohoto usnesení na nejbližším jednání Poslanecké sněmovny***

S usnesením pana předsedy I. Langeru vyslovalo souhlas 12 členů, 3 byli proti a 1 se zdržel.

Všichni členové stálé komise se dohodli na přearování bodu 7. Vysvětlení číselných nesrovnalostí v přílohách Výroční zprávy o činnosti a hospodaření ČTK v roce 1998 na příští schůzi.

5.

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání – Stanovisko ke sporu mezi ČNTS a CET 21

Nejprve promluvil předseda RRTV Josef Josefík. Řekl, že komise pro sdělovací prostředky vyzvala v červnu Radu, aby předložila pro potřeby stálé komise stanovisko Rady k situaci kolem vysílání v televizi Nova. Rada úkol splnila. Popisuje zde vývoj licence CET 21 a popisuje rovněž jednotlivé subjekty, které se staly účastníky obchodního sporu. Zdůraznil, že jediným účastníkem řízení o udělení licence byla společnost CET 21. Ostatní účastníci, kteří se objevují v dalším textu, a to společnost CEDC, případně Česká spořitelna, v době udělení licence nebyly společníky společnosti CET 21, nebyl jím ani Vladimír Železný. Licence byla udělena pouze společnosti CET 21 ve složení Alan, Gál, Hunčík, Kršák a Vencík.

Následné změny, které se vztahují k provozovateli nebo držiteli licence podle tehdejší dikce zákona společnosti CET 21, byly tak, že ještě v dubnu v roce 1993 Rada souhlasila se změnou ve společnících a se vstupem Vladimíra Železného do CET 21. Společnost CEDC se spolu s Českou spořitelnou stala společníkem až v roce 1995. Na základě analýzy vývoje o udělení licence Rada dospěla k závěru, že spor, který vypukl až v tomto roce, je svou povahou obchodní a Rada do něj nebude zasahovat. Uspořádání servisní organizace a provozovatel od samého počátku budilo řadu nejasností a Rada byla kritizována, že

nedostatečně kontroluje, zda nedochází např. k převodu licence z licencovaného subjektu na společnost ČNTS. V květnu 1994 byla Rada odvolána mj. právě z toho důvodu, že podle názoru sněmovny akceptovala stav, kdy je soustavně porušováno ustanovení zákona o vysílání v případě provozování celoplošného vysílání subjektem bez oprávnění k této činnosti. Tolerovala tedy nezákonný převod licence na ČNTS.

Poté nastalo období, kdy Rada v novém složení se snažila velmi intenzivně docílit jednoznačných vztahů, které by byly v souladu se zákonem o vysílání a mezi servisní organizací a společností provozovatele. Po bezvýsledné akci o výmaz z činnosti, kterou si nechala zaregistrovat v obchodním rejstříku společnost ČNTS, tak Rada zahájila správní řízení pro porušování zákona do vysílání bez oprávnění s touto společností. Tehdy se názory na míru regulace proměnily a v dalším vývoji sněmovna zaujímala spíše postoj liberálnější. To se projevilo přijetím novely mediálního zákona v roce 1995, kdy mohli provozovatelé požádat o zrušení licenčních podmínek, které se vztahovaly k jiným částem projektu než programovým. Většina provozovatelů tak učinila, stejně tak o zrušení podmínky č. 17 požádala společnost CET 21. Její žádosti Rada nejdříve nevyhověla, protože se obávala, že nebude mít účinný nástroj kontroly možného převodu licence. Poté však pokračovala ve správních řízeních o neoprávněném vysílání a ukončila ho až tehdy, kdy provozovatel CET 21 doložil, že vysílání je v souladu se zákonem. Tyto změny se promítly i do společenské smlouvy a úpravy vztahů mezi CET a ČNTS.

Pak nastala další etapa debat, zda tyto změny jsou dostatečné, protože stávající platný zákon o vysílání neupravuje tuto oblast dostatečně přesně. Předcházelo tomu oznámení o připravované fúzi společnosti CNC a SBS. Tehdy všechny přítomné strany slíbily, že si jsou vědomy vztahů mezi provozovatelem vysílání a servisní organizací s tím, že respektují české zákonodárství a mediální zákon zvláště. Nemají zájem narušit vysílání nebo ohrozit licenci.

Poté se situace vyhrtila odvoláním pana Vladimíra Železného, do té doby jednatele a ředitele obou společností. Tato dvojrole je možná také jedním z důvodů mnohých nejasností právě ve vztahu vůči Radě a těmto subjektům.

V srpnu tohoto roku po řadě konfliktních situací a poté, co obě společnosti byly upozorněny, aby spor nemedializovaly, protože by to mohlo vést k překročení hranice obchodního sporu do roviny veřejnoprávní, tak se spor vyhrtil. CET 21 odstoupila od smlouvy s ČNTS a ukončila s ní spolupráci.

Dále řekl, že k dnešnímu dni je situace taková, že společnost CET 21 požádala Radu o souhlas s navýšením základního jmění. Podléhá podle § 14 povinnosti oznámit ho Radě předem. Bez toho změny nejsou účinné. K žádným změnám nedošlo z hlediska zákona o vysílání. Protože žádost potřebovala upřesnění, Rada vyzvala provozovatele, aby tuto žádost upřesnil do 8. 10. Poté bude Rada v této věci rozhodovat.

Rada po celou dobu aktivně usilovala o pročištění vztahů mezi servisní organizací a provozovatelem tak, aby nevznikala podezření z možného převodu licence.

Domnívá se, že plné vyřešení servisních organizací a provozovatelů vyřeší až nový mediální zákon. Z hlediska

dnešní platné legislativy Rada neshledala, že by uspořádání vztahů ve společnosti CET 21 bylo v rozporu se zákonem o vysílání a nezahájila v tomto smyslu správní řízení.

Také došlo k dalšímu posunu, a to, že pan Lauder podal k Mezinárodní arbitráži žalobu na Českou republiku právě ve věci porušování dohody o ochraně a podpoře investic. Tato arbitráž má přesně stanovená pravidla. V této chvíli je neoficiální návrh hodnocení situace Ministerstvem financí. Závěr zní:

Ministerstvo financí ze všech uvedených důvodů považuje za jediný možný způsob smírného vyřízení sporu stažení arbitrážní žaloby navrhovatelem. Tato zpráva je po řadě konzultací velmi podrobná a prakticky se neliší od hodnocení situace obchodního sporu Radou.

Podotkl také, že velmi často se setkávají s obavami z možného převodu licence na jiný subjekt, než který byl licencován. Rada neodsouhlasila žádnou změnu ve smyslu žádosti, kterou by vznesl provozovatel, o navýšení základního jmění a změně obchodních podílů ve společnosti.

Místopředseda RRTV Josef Musil k mediálnímu obrazu této kauzy řekl, že média mají vždy tendenci vytvářet virtuální realitu a veřejnost si ji plete s realitou skutečnou. V tomto případě je to velice markantní. Zaujatost autorů je stavěna spíše na odív, než aby byla potlačena ve prospěch objektivity.

Prezentování médií o kauze Nova znemožňuje veřejnosti pochopení podstaty sporu a vytváří nepřiměřené představy o možných řešeních a pravomocí dotčených orgánů.

Řekl, že postrádá informace o této kauze na veřejnoprávních médiích.

Předseda SKSP Ivan Langer uvedl, že se stal adresátem tiskového prohlášení Sekce zadavatelů reklamy Českého sdružení pro značkové výrobky, ve kterém je komise vyzývána k urychlenému přijetí opatření, která by přispěla k vytvoření standardního prostředí na českém televizním trhu. Svůj požadavek odvozují právě od existujícího sporu.

Generální ředitel CET 21 Vladimír Železný upozornil, že se nejedná o jeden, ale o tři spory. Jedná se o soukromý spor pana Železného, který je žalován za to, že v rámci prodeje společnosti Nova Consulting se dopustil konkurence vůči činnosti ČNTS. Tento spor je řešen v Amsterdamu přes pařížskou arbitráž. Je to soukromý spor.

Druhý spor je to, čemu se populárně říká spor o Novu. To je údajný spor mezi ČNTS a CET 21. Tento spor začal teprve 5. srpna letošního roku, přestože kampaň byla zahájena 20. dubna. Spor byl zahájen odstoupením od smlouvy mezi ČNTS a CET 21 ze strany CET 21.

Třetí spor je soukromý spor amerického občana pana Laudera vůči České republice, který si stěžuje, že nebyla dostatečně chráněna jeho investice. Zejména útočí na některé kroky v roce 1996 a 1997, kdy dr. Železný a ostatní představitelé CET 21 stáli jednoznačně na straně pana Laudera, zejména proto, že byli vázáni zákonnými povinnostmi vůči zájmům CME.

Dne 29. září odstoupilo SBS od dohody, že koupí CME. Důvodem je unesený televizní byznys dr. Železným a nečinnost a neschopnost Policie ČR a Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ČR zasahovat. Důvod je ale poněkud jiný. Velmi neopatrně ho před třemi týdny prozradil prezident SBS v Curychu, kdy udal z důvodu ochrany sama sebe před akcionáři SBS Ronalda Laudera, že zabudoval do prodejní smlouvy také závazek CME, že dodá licenci pro území ČR. Takové zahrnutí do ceny odporuje českým zákonům, neboť CME ani Lauder nebyl licencován pro území ČR. Je to v příkrém rozporu se zájmy ČR. Nova byla ohodnocena na 400 milionů dolarů. Hodnota budovy, technologií, knihovny apod. je ovšem vyšší. Chybí tam hodnota přes 10 miliard. To byla hodnota licence, která byla prodána předem panem Lauderm.

Zdůraznil, že v okamžiku, kdy pan Lauder podal žádost o arbitráž, zpusila se kampaň, která měla vést k poráženceckému pocitu v České republice.

Ochrana investic se týká vyvlastnění nebo znárodnění. K ničemu takovému nedošlo. Prvnímu partnerovi, se kterým bylo jednáno, ale kterému nic nebylo slíbeno, a sice CDEC, nebylo ublíženo. CDEC je stále partnerem CET 21, dostává řádné dividendy. V rámci navýšení byl přizván řádně k navýšení a řádně navýšil. Nepřihodilo se nic ani nové společnosti, kterou pan Lauder přivedl do ČR jako veřejnou, a sice CME, která není nástupkyní CDEC, neboť CDEC dále existuje. Přesto ani této společnosti se nic nestalo. Všechny výhody, které byly poskytovány CDEC, byly poskytovány i CME.

Ochrana investic nemůže chránit nad rámec smluv, které svobodně v určité smluvní volnosti podepíše společnosti mezi sebou. Pokud společnost CME, která reprezentovala majoritu v ČNTS, podepsala s CET 21 určité úmluvy, může být jejich investice chráněna pouze v rámci těchto úmluv. Nemůže je přesahovat.

Ochrana investic nemůže chránit společnost, která poruší zákon.

Důvodem mezinárodní arbitráže je klasický krok amerických právníků, který souvisí s tím, že před třemi týdny bylo zahájeno správní řízení s Ronaldem Lauderm na dohlížecím orgánu amerických burz o způsobu, jakým prezentoval svoji situaci v ČR, zejména tzv. exkluzivní kontrolu nad licenci NOVA svým akcionářům a také v rámci prodeje SBS. Nezbylo než přehrát důraz na lokálního partnera. Než se to vyřeší, nechť toto správní řízení probíhá pomalu.

Dále mělo dojít k politizaci obchodního sporu, který nastal až 5. 8. Touto politizací vykonat tlak, aby ČR intervenovala u soukromé společnosti NOMURA, aby jim prodali PRIMU jako kompenzaci za neochránění investic, oni by potom všechno stáhli. Z toho vyplývá, že nejde o původní jádro sporu, ale dostat se neobvyklým způsobem k licenci v ČR.

Český stát se nemá čeho bát. Byla to ČR, která umožnila panu Lauderovi jako jediné země ve východní a střední Evropě masivně vydělat na televizní stanici. Splatila všechny investice a převzala i všechny závazky, které měl původně nést jako investor, umožnila bezproblémový export zisku z ČR. Dovolila i odvoz prostředků pomocí tzv. bezdaňového odvodu peněz. Pan Lauder zde vydělal v ČR více než jinde v Evropě.

Kompenzoval tím bankroty a propady v ostatních televizních stanicích ve východní a střední Evropě. Od 4. února 1995 až do 5. srpna 1999 - po celou existenci NOVY - bralo ČNTS 100 % výtěžku Novy, a to i po 19. dubnu, kdy byl pan Železný odvolán z funkce jednatele a ředitele společnosti.

K navýšení pan Železný řekl, že navýšení vyplývá z obchodního zákoníku a je povinností společnosti CET 21. Celkový obrat je dnes v částkách stamilionů korun. Přitom základní jmění je 200 tisíc korun. Stačí jedna nesplacená faktura na konci roku a společnost jde do likvidace, překročí-li polovinu základního jmění. Navýšení bylo ohlášeno dříve, než došlo k předběžnému opatření vůči jednomu ze společníků, a to dr. Železnému, kterému bylo znemožněno navýšit. Byli dva společníci, kteří se nezúčastní navýšení a ponechávají si vklady na své původní úrovni, a to je dr. Železný a Česká spořitelna. Je to řádné právo, které je zakotveno českými zákony.

Při hledání, kdo by navýšil, byly nalezeny dvě společnosti. Jedna je zaměstnanecká, která bude rozprodávat akcie zaměstnancům televize Nova, druhá společnost je partner, který na sebe vzal vážnou zátěž úvěrovou, aby pomohl vybudovat servisní základnu pro televizi Nova v okamžiku, kdy přestala užívat služeb ČNTS. Jsou to úspěšní mladí čeští podnikatelé - MEF HOLDING. Všechny podniky, které vlastní, jsou ziskové.

Navýšení musí proběhnout cestou, aby zůstala jistota, že předchozí vlastníci mají rozhodující podíl v této společnosti.

Na závěr ujistil přítomné, že o tomto sporu nebude v televizi Nova informováno.

Poslanec Vladimír Mlynář zastával názor, že Rada nese spoluodpovědnost za současný stav. Zeptal se Rady, jak si má vysvětlit větu o oznámení rady o společnosti CET 21.

Poté položil Radě otázku, zda platí její dosavadní stanoviska, která prezentovala v jiných případech, že původní akcionáři CET 21 musí mít nadpoloviční podíl v CET 21.

Další otázka se týkala toho, zda je stanovisko Rady v této věci jednotné.

Poslední otázka se týkala rizik sporů ze 26. července. Co udělala Rada proti těmto rizikům nebo proč se domnívá, že k naplnění žádného z rizik, o kterých informovala, nedošlo?

Generální ředitel CET 21 Vladimír Železný řekl, že původní vlastníci jsou dnes v 37 %. On nebyl původní vlastníkem, ke společnosti přistoupil později, po udělení licence.

Dále řekl, že Rada upozorňovala pouze na rizika sporu v době, který tehdy neexistoval. Rizika byla brána vážně a Rada byla informována, jak je licencována NOVA. Pokles kvality nespadá do působnosti Rady.

Na dotaz poslance Mlynáře, že zástupci CEDC se zúčastnili licenčního řízení. Oni tam jen seděli, ale z hlediska zákonů je držitelem licence CET 21, původní investor proklamovaný v projektu CEDC. Jiný investor CME většinou financoval vznik ČNTS. Rada nemá nástroj k tomu, jak regulovat servisní organizace, protože dneska už to držitelé licence v licenčních podmínkách nemají. Rada

může něco přikazovat CET 21, ale páky na ČNTS už dnes nemá.

Dále se slova ujal předseda RRTV Josef Josefík. Ve svém vystoupení reagoval na dotaz pana poslance Mlynáře. Sdělil, že Rada je regulační orgán a nepřísluší jí, aby za provozovatele navrhovala, jakým způsobem má rozšířit svoji společnost. Postup je takový, že provozovatel musí požádat o navýšení základního jmění nebo změnu společenské smlouvy či vstup dalšího společníka. Rada by velmi přivítala, kdyby to byl jeden subjekt. Docílit toho je pravděpodobně možné až v rámci nového zákona.

Poslanec Petr Pleva se ve svém vystoupení vrátil do historie, kdy byla udělena licence na první celoplošnou soukromou televizi. Když se objevil náznak, že by sem přišel americký investor, který by chtěl dělat televizi, spustila se vlna velkého mediálního pokřiku o tom, že prodáváme rodinné stříbro. Skupina CET 21 s Radou pro rozhlasové a televizní vysílání přišla na řešení, že se licence udělí jakoby českému subjektu, zřídila se obstaravatelská společnost, CEDC a Česká spořitelna, která bude licenci provozovat. Součástí licence a programových podmínek byla účast amerického partnera. Tato spolupráce byla vymyšlena správním orgánem, který tehdy zastupoval Českou republiku. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání jako správní orgán nese odpovědnost za stav, který byl založen. Není možné říkat, že jde jen o obchodní spor.

Dále se slova ujal generální ředitel ČNTS Vávra. K projednávanému problému uvedl, že součástí projektu byl programový záměr. Finanční zabezpečení tohoto projektu Rada jistě zhodnocovala. To, že došlo k takovému uspořádání, k jakému došlo, bylo určitým nátlakem Rady, který se později vyvíjel a modifikoval. Bylo to jistěno jinými smlouvami. Jeden subjekt bez druhého nemohl televizi provozovat. Odklon, který je v poslední době, je velice alibistický. Spojení bylo od začátku. Upozornil, že hrozí vážný problém s financováním televize. Podle zákona stačí, když Rada do 60 dnů nic neřekne a navýšení je schválené. Arbitráž je jenom nutný důsledek. Spor nakonec nebude rozhodovat Ministerstvo financí.

Dále v diskusi vystoupil výkonný ředitel Asociace reklamních agentur Jiří Mikeš. Upozornil, že podali stížnost proti zneužití dominantního postavení na trhu, podali podobnou stížnost na postup asociace televizních organizací. Televizní trh je podivný. Není to otázka obchodní, ale politická a je třeba ji řešit. Má k dispozici rozbor, jak vypadá situace na televizním trhu a náměty, jak to řešit.

Poslanec Miloslav Kučera sdělil, že jedna část jeho vystoupení je určena Radě pro rozhlasové a televizní vysílání a druhá dr. Železnému. Uvedl, že znepokojení nad situací, která nastala, jde průřezem přes politické strany. Sám vyjádřil znepokojení směrem k Radě pro televizní a rozhlasové vysílání. Vyslovil myšlenku, že tato Rada se nám snaží vsugerovat, že v celé záležitosti jde pouze o obchodní spor. Připustil, že to mohla být pravda na začátku, ale dnes tomu tak není. Kdyby to byl jenom obchodní spor, určitě by se kvůli tomu na půdě OSN nesešli

ministryně zahraničních věcí USA a ministr zahraničních věcí České republiky.

Rada mohla zasáhnout, kdyby bývala chtěla. Mohla říci, že věci, které se dějí, jsou v souladu se zákony anebo říci, že si tím není zcela jistá a že potřebuje určitý čas na prozkoumání skutečností. Rada si vyžádala čas a pak zkonstatovala, že problematika je velmi složitá a že neumějí najít řešení. Vyslovil obavy, že jsme před situací, která, nebude-li včas řešena, hrozí velkým malérem ve smyslu převodu licence. Členové Rady se tváří, jako že jde o obchodní spor.

Ve svém vystoupení dále vyslovil kritiku dr. Železnému a nesouhlas s tím, že zpravodajství televize NOVA je klidné, neagresivní a nenásilné. Je to přesně naopak.

Dalším diskutujícím byl člen RRTV Petr Štěpánek. Připomněl, že léta upozorňoval na nešťastný stav a mediální "Kocourkov", kdy český právní řád připouští vedle licencovaných subjektů i obstaravatelské firmy. Věřil a věří, že nový zákon toto vyřeší. Sdělil, že tento model nevymyslela tehdejší Rada, pouze jej akceptovala, i když dr. Železný tvrdí opak.

Za ideální řešení by pokládal, kdyby se dvě firmy, to znamená CET 21 a ČNTS, spojily do jednoho subjektu. Vstupní názory obou stran se moc nelišily. Nedovede si představit, jaké nástroje může zvolit Rada, aby dvěma soukromým subjektům přikázala, že se musí dohodnout. ČNTS si stěžuje na to, jak Rada rozhodla.

Pokud jde o otázku, zda původní majitelé musejí mít nadpoloviční podíl, sdělil, že v České republice existují desítky subjektů, které mají licenci, kde se vlastníci změnili ze 100 %. Usnesení 51 % versus 49 % je staré asi 2 roky. Rada si zvolila své vnitřní kritérium, protože zákon nic takového u nás neupravuje. Toto usnesení znamená, že Rada nebude povolovat takové změny, kdy by se změnilo více než 49 původních vlastníků.

Poslanec Petr Pleva považuje za bezprecedentní, když člen orgánu státní správy říká, že Rada porušovala, porušuje a možná i bude porušovat zákon. Podle zákona je licence nepřevoditelná. Jestliže dojde k převodu licence, např. navýšením, tak si Rada dá nějaké podmínky.

Paní Helena Košťálová (Úřad RRTV) vysvětlovala formulace radního Štěpánka, který se prý vyjádřil neobratně. Konstatování, že se v radiích obchoduje, bylo zkrácené vyjádření.

Na otázku poslance Mlynáře, jak může být platné rozhodnutí, které má právní závady, odpověděla, že to je věc právní teorie. To musí rozhodnout soud. V citovaném rozhodnutí bylo konstatováno, že neobsahuje tak přesné náležitosti podle právního řádu. Nikdo se proti němu však neodvolal, proto platí zásada presumpce a toto rozhodnutí je platné.

Poslanec Vladimír Mlynář urgoval odpověď na svou čtvrtou otázku, zda Rada považuje za splněné podmínky, které stanovila 26. července, totiž pokles kvality vysílání.

Poslanec Jaromír Talíř kritizoval nepřesné vyjadřování dlouholetého člena Rady. Jakým způsobem chce Rada zabezpečit, aby nedocházelo k převodům licencí, jaké nástroje chce použít?

V čl. 8 materiálu o opatřeních Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, druhá odrážka – do 15.8. chce Rada sdělit kroky obou účastníků, které povedou k minimalizaci rizika atd. Dostala Rada nějaké návrhy, příp. jak s nimi naložila? Bude čekat dál a prohlašovat spor za obchodní?

Nedomnívá se, že by to byl osobní spor p. Železného s někým a konstatoval, že takové kauzy nás poškozují u zahraničních investorů.

Předseda SKSP Ivan Langer žádal odpověď na to, co se bude dít. Proběhla valná hromada, bylo schváleno navýšení základního jmění společnosti CET 21 a teď by měl předseda Rady nebo radní říci, zda budou v té věci konat nebo zda připustí marné vypršení lhůty platné pro stanovisko Rady.

Druhý dotaz směřoval k tomu, zda navýšení základního jmění a převod licence jsou synonyma téhož nebo zda jsou vnímány jako dva odlišné jevy a tudíž se kompetence Rady netýkají.

Dr. Havlová (CET 21) řekla, že v době, kdy byla udělena licence společnosti CET 21, financoval některé věci technického zabezpečení a budovu nikoliv CME, ale CDEC, která byla zahrnuta do licenčních podmínek a v r. 1995 byla licenční podmínka 17 vypuštěna, takže zmizela společnost CEDC z licenčních podmínek a tím ze servisní organizace ČNTS.

Po valné hromadě se rozhodla jít pracovat k dr. Železnému. Od začátku se snažili, aby ČNTS, s.r.o., poskytovala všechny služby podle smlouvy. Nestalo se tak, jsou na to dokumenty. Železný nechtěl přerušit spolupráci s ČNTS, ale byl donucen od smlouvy odstoupit, protože jinak by byly porušovány licenční podmínky stanovené Radou a zákonem.

Řekla dále, že Jiří Mikeš upozornil na zneužívání postavení na trhu společností Mac Media. Ta ale funguje od 1.9.1999, takže konstatování pana Mikeše zpochybňuje. Znepokojují ji ale jednání o účasti na peplemetrovém výzkumu a předávání informací reklamním agenturám. Má pocit, že jsou v určitých věcech přehlíženi.

K televiznímu zpravodajství podala vysvětlení, že dr. Železný měl na mysli zpravodajství před 5.8. a po 5.8. Zpravodajové musí mít svolení k publikování problémů, přestože to není povinné.

Poslanec Miloslav Kučera konstatoval po závěrečném konstatování ve vystoupení paní dr. Havlové, že se nic nezměnilo.

Poslanec Vladimír Mlynář upozornil, že se nediskutuje o vztahu ČNTS a CET 21, debata je o Radě pro RTV.

Prezident APSV Michal Zelenka konstatoval, že předmětem jednání jsou stále jen důsledky, pouze poslanci Pleva, Kučera a Mlynář se zabývali příčinami. Za radia k tomu chtěl dodat, že kdyby v nějakém radiu proběhla

setina toho, co se stalo v Nově, už dávno by mělo obrovské potíže s Radou (Eldorado, Alfa atd.).

Poslanec Petr Bendl ve své faktické poznámce urgoval odpověď na dotaz, jak se zachová Rada v otázce navýšení jmění. Zapadla i otázka poslance Mlynáře, zdali stanovisko Rady je jednotné nebo uvnitř Rady jednota není.

Výkonný ředitel Asociace reklamních agentur Jiří Mikeš přečetl obchodní podmínky, které dává Mac Media svým agenturám.

„Agentura prohlašuje, že je seznámena se způsobem stanovení ceny reklamy ve vysílání TV Nova, přičemž měřítkem pro stanovení ceny spotu jsou písemně vyhotovené odhady sledovanosti TV Nova prováděné poskytovatelem, které jsou k dispozici v sídle poskytovatele. Cena ratingového bodu pro jednotlivé smlouvy, pokud není písemně stanovena jinak, vychází každý měsíc z ceníku, který je k dispozici v sídle poskytovatelů.“

Člen RRTV Petr Štěpánek se ptal, jak toto má řešit regulační orgán. Od toho je antimonopolní úřad.

Vytkl poslanci J. Talířovi, že využil jeho neobratného vyjádření o přesunech podílů ve společnostech, které vlastní licence. Rada se snaží, aby k přesunům nedocházelo. Ke změnám vlastníka před červencem 1997 běžně docházelo – např. TV Prima. Rada ve snaze tomu zabránit přijala ono kritérium.

Jestli je to obchodní spor? Na základě právních dokumentů ano, pokud se bude spor hodnotit z hlediska mediálních výstupů, není to pouze obchodní spor. A mělo by se to posuzovat na základě právních dokumentů.

Místopředseda RRTV Josef Musil se pokusil vyjasnit otázku převodu licence a navýšení nebo změny obchodních podílů.

Dále konstatoval, že v zákoně je uvedeno obojí, každé v jiném paragrafu. Nedá se to formulovat tak, že jedno by bylo automaticky negací nebo popřením, nebo naopak, že by to bylo totožné. Obojí tam je. Problém je v tom, že z Obchodního zákoníku je jasné, co je navýšení. Naproti tomu ze žádného zákona, zejména ne z toho našeho, není jasné, co to je převod licence. Toto prostě zůstalo jako tzv. delegovaná regulace, což je moderní termín, který se teď začíná zavádět. Zůstalo regulačnímu orgánu, který v určité době – zaznělo tady, že to bylo asi před dvěma lety – se snažil toto vyložit nejenom u sebe doma (vždycky měli nějaký výklad, ale především nebyl zcela konzistentní a za druhé nebyl znám veřejnosti). Před dvěma lety Rada řekla, že oznámí veřejnosti, co pokládáme za důležité, a to je otázka 49, 51. Fakt je, že to není kritérium jediné, přestože je důležité. Jsou další kritéria paralelní a někdy mohou být stejně důležitá, je to otázka transparentnosti. I kdyby byla splněna kritéria 49, 51, radních je tolik, aby uhlídali i druhé kritérium – transparentnosti. To je obecná situace, ke které se dopracovali a snaží se ji navíc vtělit do nového zákona. Částečně tam je, částečně Rada tuto pasáž připomínkala.

Dále prohlásil, že budou postupovat přesně podle těchto zásad. Nikdy nepřipustili, aby se takto závažná věc smetla ze stolu fikcí pozitivního vyřízení. Toto řešení nepřipustí ani v tomto případě a dodal, že úřad pečlivě hlídá

lhůty, aby se to nedalo namanévrovat – i když snaha tam může být, nechce nikomu nic podsunovat. Ale nepodaří se to. Rozhodnutí nebude záležitostí hotovou během krátké doby. Rada si vyžádala doplnění materiálu. Obává se, že do této věci se trochu promítá mediální obraz, podle něhož je už dávno rozhodnuto, že Rada rezignovala a nemůže nic dělat. Je to falešný dojem, a nikdo by neměl podléhat tomu, jak to vidí média.

Předseda SKSP Ivan Langer poděkoval za konečně jasná a konkrétní slova a litoval, že zazněla až nyní.

Předseda RRTV Josef Josefík upozornil ve věci navýšování základního jmění na rozdíl mezi platností a účinností rozhodnutí. V tuto chvíli nehrozí, že by licence mohla být převedena nečinností Rady. Platnost může být zablokována soudním rozhodnutím.

Na dotaz, proč Rada nereagovala na pokles kvality vysílání, sdělil, že Rada vysílání monitorovala. Kvalitu Rada řešit nemůže, jen obecně varovala, že nebude tolerovat zhoršení diváckého komfortu.

Člen RRTV Stanislav Milota dodal, že se opomíjí ta věc, že televize mají i jiné normy než jen zpravodajské. A v obou případech, jak u právní TV i Novy, se to dotýká kultury, normy etiky a morálky.

Vedoucí Úřadu RRTV Helena Havlíková uvedla, že zhruba 70 % provozovatelů vysílání v tuto chvíli registrovaných má zahraniční partnery. Tvzení, že zahraniční majetkové účasti v médiích je bráněno, je nepřesné.

Podle analýzy zahraničních mediálních legislativ je náš mediální zákon mimořádně liberální. V Evropě neexistuje mediální zákon, který by v takovém rozsahu zcela liberálně otevíral prostor pro zahraniční investory.

Poslanec Vladimír Mlynář poznamenal, že z toho, co řekl pan Josefík a pan Štěpánek, by vyplývalo, že Rada se řídí jenom tím, co je přesně napsáno v zákoně. V takovém případě ale Radu nepotřebujeme. Kdybychom uměli zapracovat do zákona všechny situace, nepotřebovali bychom Radu a mohly by o všem rozhodovat soudy. Rada má vykonávat státní správu v oblasti vysílání. Stát na ni přesunul své kompetence, protože nelze popsat všechno v zákoně.

Poslanec Petr Pleva navrhl požádat v usnesení Radu pro rozhlasové a televizní vysílání, aby komisi předložila stanovisko Ministerstva financí k mezinárodní arbitráži.

Předseda SKSP Ivan Langer k tomu poznamenal, že poslanec sám o to může požádat přímo ministra.

Člen RRTV Oldřich Tomek odpověděl na dotaz týkající se jednotnosti nebo nejednotnosti stanoviska Rady. Několikastránkový materiál, který byl vydán ke dni 25. července jako většinově schválený Radou, se týká událostí, které se staly do té doby. Později měla být ještě na Radu dodána stanoviska a výčet kroků směřujících ke konečnému řešení. Ke konečnému řešení nedošlo. Obě strany předaly

materiály, které byly podle jejich názoru vyčerpávající, podle názoru Rady nikoliv. K materiálu, který poslanci dostali 26. července, bylo stanovisko Rady téměř jednotné. Pokud jde o další vývoj, jednotnost už byla menší.

Pokud jde o arbitrážní stížnost pana Laudera, už existuje oficiální překlad stížnosti z 19. srpna. Překlad obsahuje i návrhy na řešení, jak si to stěžovatel představuje.

Poslanec Miloslav Kučera řekl, že komise nestojí v tomto sporu ani na jedné ani na druhé straně. Protestoval proti podobnému vydírání a žádal, aby orgán, který je tím pověřen, nějakým způsobem jednal.

Poslanec Vladimír Mlynář navrhl přijmout toto usnesení:

Stálá komise PS PČR pro sdělovací prostředky

- 1. žádá o doplnění zprávy o vývoji situace v televizi NOVA od 27.7.1999 do 31.10.1999, a to do 15.11.1999.***
- 2. vyzývá Radu pro rozhlasové a televizní vysílání, aby zabránila nevratným krokům v rámci současných majetkových poměrů ve společnosti CET 21.***
- 3. konstatuje vážnou nespokojenost s prací Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Komise konstatuje, že Rada nedostatečně plní své poslání dané jí zákonem v oblasti televizního vysílání.***

Doporučil oddělené hlasování o jednotlivých bodech.

Všichni přítomní schválili bod 1. a 2. navrženého usnesení. (Nepřítomní v tu chvíli byli poslanci: Vlach, Müllerová, Skopal, Šplíchal, Kostrhun, Buzková, Klanica.)

Bod 3 navrženého usnesení schválilo 9 poslanců, nikdo nebyl proti, 3 se zdrželi hlasování.

6.

Dodatek ke Zprávě o stavu vysílání a činnosti Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání za období 1. 1. 1998 až 31. 12. 1998

Úvodní slovo přednesl předseda RRTV Josef Josefík. Řekl, že dodatek je rozdělen na tři části. První

shrnuje zásahy Rady ve smyslu dodržování zákona celoplošnými televizními stanicemi a zhodnocení proběhlých licenčních řízení.

Pokud jde o dotaz ohledně situace ve společnosti TV Premiéra, přiložená tabulka dokládá aktuální stav. Bude to zajímavé i z hlediska informací o dalším vývoji banky IPB.

Zpravodaj poslanec Petr Pleva řekl, že se mu zpráva jeví jako nedostatečná. Podrobnou informaci si představuje zcela jinak. Nechtěl však navrhnout zamítnutí zprávy, neboť to by mělo za následek odvolání Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání. Navrhl přerušení tohoto bodu do příští schůze. V době přerušení bude mít Rada možnost vyhovět námítkám, které dnes byly vzneseny. Na plenární schůzi bude navrženo stažení tohoto bodu z říjnové schůze a přesunutí na schůzi prosincovou.

Poslanec Miloslav Kučera se přimlouval za návrh na přerušení projednávání bodu z toho důvodu, že nejsou usnášeníschopní. Myslí si, že jde o tak důležitý bod, že by bylo dobré, aby se k němu mohli vyjádřit členové komise ve větším počtu.

Poslanec Petr Pleva řekl, že požádali Radu, aby podrobně zhodnotila dodržování zákona minimálně celoplošnými stanicemi. Vyplývalo to i z rozpravy k předchozí zprávě. Dostali zhodnocení, že ta a ta televize vysílala ty a ty publicistické a zpravodajské pořady, byly tak a tak vyvážené atd. Tak budou jednotlivé pořady rozebrány. Z tohoto hlediska se rozebírá vlastně jen jeden pořad, a to „Volejte řediteli“. U ostatních pořadů je konstatováno, že jsou v pořádku. Třeba jsou, ale ať nám Rada dá také možnost posoudit, zda její úvaha o tom, co je a není v pořádku, je v souladu s naší úvahou. Podle tohoto materiálu tuto možnost nemají.

Zdůraznil dále, že Rada deklarovala určité požadavky, které měly vést k udělení licence, ale sama v diskusi přiznala, že jsou to podmínky, které ona nijak nemůže ovlivnit, že jsou to podmínky nevymahatelné. Chtěl by se dozvědět, jaké byly podmínky, jak byly vymahatelné, jak jsou kontrolovány atd. Řekl, že pokud nebude nic předloženo, budou považovat dodatek za relevantní.

Všichni přítomní souhlasili s přerušením projednávání tohoto bodu.

Poté byla schůze ukončena.